

чилъ да се промъкне отъ Портъ-Артуръ прѣзъ японския лагеръ до руския и прѣдалъ нѣкакви донесения отъ генералъ *Стеселя* (Генералъ Стесель води отбраната на крѣпостъта—Портъ-Артуръ) на главнокомандующия руската армия — генералъ *Куропаткинъ*. За този му подвигъ, билъ награденъ съ първия Св. Георгиевски кръстъ.

Малкия герой Николай, самъ разказвалъ за пѣтуванието си — вървѣлъ нощно врѣме, а денемъ се криелъ изъ горитѣ и балканитѣ. Само при едно дефиле прѣстоялъ двѣ денонощия, защото денемъ било опасно да върви, а нощемъ — долината се освѣщавала отъ неприятелския лагеръ. Но най-послѣ той благополучно сполучилъ да прѣмине и стигналъ въ градеца *Дашичао*, а отъ тамъ съ желѣзницата пристигналъ въ гр. *Ляоянъ* гдѣто се явилъ въ квартирата на генералъ Куропаткина.

Като свършилъ работата си, малкия герой Николай се отправилъ обратно за Портъ-Артуръ, ала сега падналъ въ плѣнъ у японцитѣ които не го пазили добръ, понеже билъ малолѣтенъ. Възползуванъ отъ случая, той вземалъ нѣкои работи отъ японцитѣ, качилъ се на единъ конь и избѣгалъ къмъ руския лагеръ. Но за тази си постѣжка не останалъ не наказанъ. Японцитѣ стрѣляли подиръ му и го ранили въ рамото. За тази му храбростъ билъ награденъ съ втори Св. Георгиевски кръстъ.

Когато раната на рамото му оздравѣла, малкия герой Николай, отново тръгналъ за японския лагеръ, да *шпионира*. Това му пѣтуване било много сполучливо. Той се промъкналъ до японския лагеръ въ *Дашичао*, сполучилъ да от-